ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 03.06.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

116.

Vyhláška ministra průmyslu

ze dne 3. června 1948

o úplném znění dekretu presidenta republiky o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků.

Podle čl. IV, § 1 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 114 Sb., o znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závodů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků, vyhlašuji v příloze úplné znění dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených ustanoveními čl. II zákona č. 114/1948 Sb.

Fierlinger v. r.

Příloha vyhlášky č. 116
1948 Sb.

Dekret presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb.,

o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 114 Sb.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovuji:

Oddíl I.

Rozsah znárodnění.

§ 1.

(1) Dnem vyhlášení tohoto dekretu se znárodňují zestátněním:

1. podniky provozované podle obecného horního zákona, podniky a práva na vyhledávání a dobývání živic, báňská oprávnění podle § 5 obecného horního zákona a práva majitelů pozemků podle § 1, záhlaví I, částka VII dočasných soudních pravidel z roku 1861, platných na Slovensku;
2. energetické podniky a zařízení sloužící výrobě, opatřování, rozvodu a dodávce energie všeho druhu, kterou lze rozváděti širšímu okruhu spotřebitelů, zejména elektřiny, plynu a páry, s výjimkou výrobních závodních zařízení neznárodněných podniků, které energii převážně samy spotřebují;
3. železárny, ocelárny, válcovny oceli, huti na barevné kovy s výjimkou tavíren kovů výrobně i hospodářsky samostatných;
4. slévárny šedé, ocelové, kujné litiny a barevných kovů, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1942 až 1944;
5. válcovny, lisovny a tažírny kovů, pokud nezpracovávají jen olovo nebo cín;
6. podniky průmyslu kovodělného, elektrotechnického, jemné mechaniky a optiky, s více než 500 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1942 až 1944;
7. podniky zbrojního průmyslu, které svým výzkumným nebo výrobním zaměřením jsou nositeli vývoje vojenské výzbroje, podniky výroby výbušin a jiné podniky zbrojního průmyslu, které označí ministr průmyslu v dohodě s ministrem národní obrany;
8. z oboru chemického průmyslu podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu:
a) podniky s továrním zařízením pro některou z těchto výrob: kyseliny sírové, solné nebo dusičné, karbidu vápníku nebo křemíku, umělého korundu, kyanidů alkalických, alkalických kovů nebo zásad elektrolyticky, sody amoniakální, vodního skla, zápalek, umělých hnojiv, zemitých barev spojených s těžbou surovin, plynožárnych tělísek, kyseliny octové, acetonu nebo metanolu z dřevného dehtu, benzenu a jeho homologů, čištěných nerostných olejů a pohonných látek získaných destilací ropy, krakováním olejů nebo synteticky, umělých sladidel, umělých vláken, syntetického kaučuku, pryžových obručí pro motorová vozidla a jízdní kola,
b) podniky tovární výroby chemicko-farmaceutické;
9. podniky pro těžení magnesitu, asbestu, kaolinu, slídy, živce, žáruvzdorných jílů nebo vysokohodnotných keramických hlín, ložiska těchto nerostů, jakož i podniky pro výrobu cementu nebo cementových pojiv;
10. podniky pro výrobu technického porculánu, osinkocementového zboží, s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
11. podniky pro výrobu skla s vanovým zařízením pro nepřetržitý provoz podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu;
12. podniky pro výrobu skla s denními vanami a sklárny s celkovým pánvovým obsahem přes 1000 litrů, podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu;
13. podniky, jejichž základním výrobním oborem jest výroba stavební, technické keramiky, kachlového zboží, porculánu, vápna a těžba vápence, s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. července let 1938 až 1940;
14. podniky, jejichž základním výrobním oborem jest výroba cihlářského zboží, s více než 200 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. července let 1938 až 1940;
15. podniky pro výrobu celulosy;
16. podniky vyrábějící zároveň papír a lepenku, papír a dřevovinu, lepenku a dřevovinu nebo všechny tyto druhy, s více než 300 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
17. podniky pilařské s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;

18. podniky pilařské s dalším zpracováním dřeva, podniky pro zpracování dřeva, s více než 300 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
19. podniky pro tovární výrobu dyh, desek ze sklížených dyh, podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu;
20. přádelny bavlny, česané příze, mykané příze, které ji dále nezpracovávají, upraveného lnu, juty, umělých vláken, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
21. tkalcovny bavlny s více než 500 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna 1938 až 1940;
22. tkalcovny vlny, hedvábí a umělých vláken, podniky pro výrobu koberců a pokrývek, trhárny, podniky pro výrobu krajek a prýmků, podniky průmyslu stávkařského a pletařského, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
23. přádelny na zpracování textilního odpadu, podniky pro výrobu šicích nití a přízí, dále nezpracovávaných tkanín nebo pletením, pro výrobu vaty z přírodních a umělých vláken, obvazových látek, tkalcovny lnu, konopí, juty, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
24. podniky zušlechťovacího textilního průmyslu, tiskárny textilních výrobků, s více než 200 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
25. podniky průmyslu oděvního s více než 500 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
26. podniky pro výrobu usní, náhražek usní, předmětů z usní a z jejich náhražek, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1941;
27. výroba gramofonových desek.
(2) Do rozhodného počtu zaměstnanců se započítávají všechny osoby v podniku podléhajícím znárodnění zaměstnané nebo činné, bez ohledu na to, kde pracují nebo pracovaly. U podniku o více stupních se k počtu zaměstnanců v stupni, který udává převládající ráz výrobního zaměření, připočítávají osoby činné ve všech ostatních stupních podniku.
(3) U podniků průmyslových odvětví uvedených v odstavci 1, č. 4, 6, 10, 16 až 18 a 20 až 26, které nebyly v provozu ve všech dobách, podle průměru počtu zaměstnanců vzatých za základ pro znárodnění, rozhoduje průměr stavů ke dnům 1. ledna, v odvětvích znárodněných podle č. 13 a 14 ke dnům 1. července posledních dvou let těchto dob, netrval-li provoz podniku ani tak dlouho, stav zaměstnanců k 1. lednu posledního roku pod těmito čísly uvedeného; u podniku, který nebyl ani v tomto dni v provozu, rozhoduje stav zaměstnanců ke dni počátku účinnosti tohoto dekretu.
(4) Ustanovení tohoto dekretu se nevztahují na podnik:
a) společenstva výdělkového a hospodářského podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o společenstvech výdělkových a hospodářských, na Slovensku družstva podle §§ 223 a násl. zák. čl. XXXVII/1875, jakož i na podnik, který náleží takovému společenstvu nebo družstvu, nebo jemu náležel po dni 29. září 1938,
b) který vláda ve zvlášť odůvodněných případech na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, vyjme ze znárodnění. Toto ustanovení se nevztahuje na podniky a práva odvětví znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1,
c) který ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku po slyšení pověřenců, průmyslu a obchodu a financí, vyloučí ze znárodnění, při čemž vlastníku (provozovateli) nařídí, aby jej trvale zastavil, protože se vláda usnesla, že jeho další provozování není ve veřejném zájmu.
(5) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení prověřence průmyslu a obchodu, vyhlásí s účinkem doručení v Úředním listě, které podniky byly tímto dekretem znárodněny.

§ 2.

Splní-li se podmínky pro znárodnění majetku podle § 1, odst. 1 po dni 27. října 1945, znárodňuje se takový majetek dnem, který určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení prověřence průmyslu a obchodu, a vyhlásí podle § 1, odst. 5.

§ 3.

Právo zakládati nové podniky a je provozovati bez ohledu na jejich rozsah v odvětvích znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1 až 3, 5, 7, 8, 9, 11, 15, 19 a 27 je vyhrazeno státu. Na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, může vláda toto právo přenésti na kteroukoliv právnickou osobu.

§ 4.

(1) Znárodněním nabývá stát vlastnictví k znárodněnému majetku.
(2) Znárodnění se týká:
a) nemovitostí, budov, zařízení, ložisek a nálezišť surovin,

b)příslušenství podniku počítajíc v to všechny movitosti a práva (licence, živnostenská oprávnění, známky, vzorky, vodní práva a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky,
c) jiných movitostí a práv, než které jsou příslušenstvím podniku.
(3) Majetku uvedeného v odstavci 2 se znárodnění týká, slouží-li nebo je-li určen provozu znárodněného podniku, i když náleží někomu jinému než vlastníku podniku. Patentů a zásob, zejména surovin, pomocných a provozovacích hmot, polotovarů, rozpracovaných a hotových výrobků, se znárodnění týká jen, patří-li vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku.
(4) Spolu s podnikem se znárodňují v rozsahu plynoucím z ustanovení odstavců 2 a 3:
a) veškeré výrobní podniky a závody náležející vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku,
b) veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným hospodářsky celek, i když náleží někomu jinému než vlastníku znárodněného podniku.
(5) Náleží-li znárodněný podnik komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti, společnosti s ručením obmezeným nebo těžařstvu, znárodňuje se veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu nebo na které mají rozhodující vliv.
(6) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, může vyjmouti ze znárodnění jednotlivé majetkové kusy, majetkové soubory nebo práva, pokud jich není nezbytně třeba k provozu národního podniku, a ponechati je dosavadnímu vlastníku, kterému může zároveň uložiti podmínky, zejména podmínku, že do stanovené lhůty zřídí ve prospěch národního podniku služebnost nebo užívací právo.
(7) O rozsahu znárodnění podle odstavců 2 až 5 rozhoduje ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Pro řízení a zjištění rozsahu znárodnění neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).
§ 5.
(1) Národní podnik (§§ 12 a násl.), do kterého se začleňuje majetková podstata znárodněného podniku, vstupuje v den jejího převzetí v závazky znárodněného podniku. Do závazků, podle nichž má majetková podstata nebo provozní zařízení znárodněného podniku přejíti po dni počátku účinnosti tohoto dekretu na třetí osobu, nevstupuje národní podnik, do kterého byla tato podstata nebo zařízení začleněno. Za závazky znárodněného podniku se nepokládají osobní daně, dávky a poplatky bývalého vlastníka, a majetková podstata znárodněného podniku ani národní podnik, do něhož bude začleněna, za ně neručí. Osobními daněmi a dávkami se rozumějí daň důchodová, válečný příspěvek, daň rentová přímo vybíraná, daň z majetku podle vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, č. 410 Sb., o dani z majetku, majetkové dávky podle zákona ze dne 15. května 1946, č. 134 Sb., o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku, a mimořádné dávky podle zákona ze dne 31. října 1947, č. 185 Sb., o mimořádné jednorázové dávce a mimořádne dávce z nadměrných přírůstků na majetku. Způsob úhrady těchto osobních daní a dávek stanoví ministr financí vyhláškou v Úředním listě. Začlení-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, zároveň s opatřením podle § 12, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik. Ministr průmyslu dále určí v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, do kterých závazků patřících k jiným než znárodněným majetkovým podstatám, začleněným podle § 12, národní podnik vstupuje; za závazky patřící k podniku nebo závodu, který náleží státu, se nepokládají povinnosti, které vyplývají z poskytnutí prostředků státem, pokud přesahují bilanční hodnotu jiného než investičního majetku.
(2) U závazků, které jsou hospodářsky neodůvodněné, počítajíc v to závazky ze služebních smluv, zaručující zaměstnancům nepřiměřeně vysoké platy, zaopatřovací požitky, odbytné a pod., může se národní podnik domáhati zrušení nebo jiné přiměřené úpravy. Nedojde-li o tom k dohodě, rozhodne rozhodčí soud. Podrobná ustanovení o rozhodčím soudu budou vydána zvlášť.
(3) Za závazky znárodněného podniku nebo jiných začleněných majetkových podstat (§ 12) stát neručí, ani když dojde k úpravě závazků podle § 5a.
§ 5a.
(1) Jsou-li znárodněný podnik nebo jiná začleněná majetková podstata ke dni převzetí předluženy, může národní podnik požádati soud, aby do výše obecné ceny aktiv předluženého podniku nebo předlužené podstaty ke dni převzetí upravil uspokojení závazků, patřících k tomuto podniku nebo k této podstatě a určil jejich splatnost, přihlížeje k hospodářským možnostem národního podniku.

(2) Věřitelé jsou povinni na vyzvání soudu vyhláškou v Úředním listě ve lhůtě soudem stanovené přihlásiti své nároky k řízení o návrhu podle odstavce 1; neučiní-li tak, jejich nároky proti národnímu podniku zanikají.
(3) Úprava podle odstavce 1 se provede takto:
a) nedotčeny zůstávají závazky vyplývající z nároků věřitelů na vyloučení věcí z podstaty znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty, pokud takového nároky nezanikly znárodněním;
b) nedotčeny zůstávají též závazky, vyplývající z nároků věřitelů, majících právo na oddělené uspokojení z určité věci, pokud jsou kryty hodnotou této věci;
c) ostatní závazky, které podle pořadí jim příslušejícího [písm. d)] nebudou plně kryty rozdílem mezi obecnou cenou aktiv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty a hodnotou závazků, které podle ustanovení písm. a) a b) zůstanou nedotčeny, se uspokojí poměrně. Za takovéto závazky se pokládají také závazky uvedené pod písm. b), pokud nejsou kryty způsobem tam uvedeným;
d) závazky, na něž se vztahují ustanovení písm. c), se zařazují podle pořadí do čtyř tříd. Do prvé třídy náležejí náklady řízení, do druhé až čtvrté třídy náležejí závazky, které podle obdoby konkursního řízení náležejí do prvé až třetí třídy. Závazky téže třídy mají mezi sebou stejné pořadí.
(4) Pokud závazky podle pořadí jim příslušejícího nebudou uspokojeny úpravou podle odstavce 3, nepůsobí proti národnímu podniku. Úprava závazků podle odstavce 3 působí toliko proti národnímu podniku.
(5) Zákonem budou vydány podrobné předpisy o příslušnosti soudní, o řízení podle předchozích odstavců, o jeho účincích na promlčení pohledávek, na spory, na exekuční a konkursní řízení a na práva na oddělené uspokojení a o způsobu, jak se zjišťují nároky věřitelů.
§ 6.
(1) Národní podnik může odporovati právním jednáním, která vykonal vlastník znárodněného podniku po 29. srpnu 1944 v úmyslu poškoditi nebo ztížiti znárodnění průmyslu anebo zavléci ve svůj nebo cizí prospěch majetkové hodnoty podniku.
(2) Odporovati lze do jednoho roku od převzetí podniku. Jinak platí přiměřeně ustanovení odpůrčího řádu, vydaného zákonem ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb.
Oddíl II.
Náhrada
§ 7.
(1) Za znárodněný majetek, který v době faktického skončení okupace a nacistického nebo fašistického režimu nepochybně vlastnicky náležel nebo náleží osobám dále uvedeným, se neposkytuje náhrada:
a) Německé říši, Království maďarskému, osobám veřejného práva podle německého nebo maďarského práva, německé straně nacistické a politickým stranám maďarským a jiným útvarům organisacím, podnikům, zařízením, osobním sdružením, fondům a účelovým jměním těchto režimů nebo s nimi souvisícím, jakož i jiným německým nebo maďarským právnickým osobám,
b) osobám fysickým národnosti německé nebo maďarské, s výjimkou osob, které prokáží, že zůstaly věrny Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenském a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození, nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem,
c) osobám fysickým a právnickým, které vyvíjely činnost proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby svésti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoliv způsobem německé nebo maďarské okupanty nebo které v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i fysickým nebo právnickým osobám, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.
(2) Jde-li o majetek znárodněný podle § 2, neposkytuje se náhrada také za podmínek uvedených v čl. I, § 6, odst. 2 zákona č. 114/1948 Sb.
(3) Nedostane-li se za majetek náhrady osobě právnické, přísluší poměrná část náhrady osobám na ní kapitálově zúčastněným, pokud se na ně nevztahuje ustanovení odstavce 1 nebo 2, zejména pokud jim nelze přičítati činnost a chování dotyčné právnické osoby nebo zanedbání přiměřené opatrnosti při ustanovení její správy nebo při dozoru na ni a pokud nejednají přímo nebo nepřímo

v zájmu osob, na něž se vztahují ustanovení odstavce 1 nebo 2; přitom se hledí na účasti, které jsou pod národní správou, jako by náležely osobám státně spolehlivým.
(4) Náhrada se neposkytuje za znárodněný majetek ani za účasti na něm, které náležely v době po 29. září 1938 osobám spadajícím pod ustanovení odstavců 1 nebo 2 nebo 3 a již jim nenáležejí, leč by neposkytnutí náhrady neodpovídalo zásadám slušnosti.
(5) Vláda může stanoviti, že se určité osobě nebo určitému okruhu osob, na něž se vztahují ustanovení odstavců 1 až 4, poskytuje zčásti nebo zcela náhrada.
(6) O tom, zda fysická nebo právnická osoba spadá pod ustanovení odstavců 1 nebo 2 nebo 3, rozhoduje ministr průmyslu v dohodě s věcně příslušným ministrem, na Slovensku též po slyšení věcně příslušných pověřenců.
§ 8.
(1) Pokud není stanoveno jinak, ani nejde o předlužení ve smyslu § 5a, odst. 1, přísluší za znárodněný majetek náhrada.
(2) Pro určení náhrady je rozhodný stav znárodněného majetku v den převzetí národním podnikem a závazků k němu v tento den náležejících. Náhrada se rovná obecné ceně majetku, vypočtené podle úředních cen ke dni znárodnění, a není-li těchto cen, zjišťěné úředním odhadem, po odečtení závazků. Ministr průmyslu může vydati v dohodě s ministrem financí směrnice pro stanovení obecné ceny a ocenění závazků pro výpočet náhrady podle tohoto ustanovení.
(3) Při určení náhrady se nepřihlíží k hodnotě:
a) nevytěženého vyhrazeného nerostného bohatství,
b) báňských oprávnění podle §§ 22 a 41 obecného horního zákona,
c) práv majitelů pozemků podle § 1, záhlaví I, část VII dočasných soudních pravidel z roku 1861, platných na Slovensku,
d) majetku určeného pro sociální, vzdělávací nebo podobné účely.
(4) V případech zvláštního zřetele hodných může ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí poskytnouti z prostředků Fondu znárodněného hospodářství osobám, které mají nárok na náhradu, výživné na vrub náhrady.
§ 9.
(1) Náhrada za znárodněný majetek se poskytuje:
a) v cenných papírech (odstavec 3),
b) v hotovosti,
c) v jiných hodnotách.
(2) K provedení náhradové služby se zřizuje Fond znárodněného hospodářství (dále jen fond) se sídlem v Praze, který jest samostatnou právnickou osobou.
(3) K poskytnutí náhrady podle odstavce 1, písm. a) vydá fond cenné papíry, které budou zúrokovány a umořovány z přebytku výtěžků národních podniků. Jejich zúročení a umoření jest zaručeno státem; lze jich užíti k ukládání peněz nezletilců a opatrovanců.
(4) O použití cenných papírů odpovídajících hodnotě znárodněného majetku, za který se neposkytuje náhrada osobám uvedeným v § 7, platí ustanovení § 5, odst. 2, č. 2 zákona ze dne 11. března 1948, č. 51 Sb., o úpravě některých finančních poměrů národních podniků průmyslových a potravinářských.
(5) Organisaci, správu a hospodaření fondu a zúročení a umoření cenných papírů a úhradu na to, jakož i zásady o poskytnutí náhrady v hotovosti a v jiných hodnotách upraví vláda nařízením.
(6) Fond podléhá dozoru nejvyššího účetního kontrolního úřadu.
§ 10.
(1) O náhradě a způsobu placení rozhodne ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku také po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí.
(2) Náhrada jest splatná do 6 měsíců od doručení výměru o náhradě.
(3) Pro řízení o náhradě platí ustanovení vládního nařízení č. 8/1928 Sb.
§ 11.
(1) Svazkům lidové správy nebo zájmové samosprávy, ústavům a korporacím, sloužícím výhradně veřejným účelům, jakož i ústavům lidového peněžnictví, které utrpí vážnou ztrátu při vypořádání svých majetkových zájmů nebo účastí na znárodněných podnicích, může vláda na návrh ministra průmyslu učiněný v dohodě s věcně příslušnými ministry, na Slovensku též po slyšení příslušných pověřenců, mimo náhradu poskytnouti přiměřený příspěvek z prostředků fondu (§ 9). Na poskytnutí příspěvku není právní nárok.
(2) Za podmínek uvedených v předchozím odstavci lze obdobně poskytnouti příspěvky fysickým osobám, byla-li utrpěnými ztrátami ohrožena jejich výživa nebo výživa osob, o které podle zákona nebo z mravní povinnosti pečují.

Oddíl III.
Národní podniky a jejich organisace.
§ 12.
(1) Z majetkových podstat znárodněných podniků, z majetkových podstat nabytých státem konfiskací nebo jiným způsobem, z podniků a závodů, které náleží státu, z jiného majetku státního, jakož i z prostředků Fondu znárodněného hospodářství zřídí ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, národní podniky nebo je začlení do národního podniku.
(2) Ministru průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, přísluší zříditi odštěpný (vedlejší) závod národního podniku.
(3) Zřízení národního podniku nebo odštěpného (vedlejšího) závodu se vyhlásí v Úředním listě.
(4) Ministr průmyslu může v dohodě s ministrem financí, na Slovensku také po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, vyjmouti z národních podniků jednotlivé majetkové kusy a práva, nepotřebuje-li jich národní podnik nezbytně ke svému provozu, a přenechati je v dohodě s věcně příslušným ministrem k začlenění do podniků, ústavů nebo zařízení, které tomuto ministru přísluší zřizovati.
(5) Opatření podle odstavce 1 se činí, jde-li o majetkovou podstatu konfiskovanou podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, jakož i pokud jde o majetkové podstaty, spravované podle § 16 zákona ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzcházejících, po slyšení předsedy osidlovacího úřadu.
(6) Rozsah majetkových podstat, jichž se týkají opatření uvedená v odstavci 5, určí ministerstvo průmyslu v dohodě s osidlovacím úřadem a Fondem národní obnovy, na Slovensku též po slyšení pověřenectva průmyslu a obchodu, přiměřeně podle předpisů o přídělu konfiskovaného majetku.
§ 13.
(1) Národní podniky jsou majetkem státu ve smyslu dalších ustanovení. Jsou samostatnými právnickými osobami. Platí pro ně ustanovení o obchodnících plného práva, s hlediska daňového předpisy o podnicích veřejně účtujících a podléhají poplatkové povinnosti podle poplatkového zákona s jeho změnami a doplňky. Od svého zřízení podléhají poplatkovému ekvivalentu podle § 1, odst. 2, písm. a) zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb., o polatkovém ekvivalentu, při čemž se však na ně nevztahují ustanovení § 8 a § 17, odst. 1 téhož zákona.
(2) Majetek, který stát na národní podnik, převede, a závazky, do kterých národní podnik vstoupí, při jeho zřízení nebo později, se v národním podniku ocení podle. čl. 29 a 31 obchodního zákona, na Slovensku podle §§ 26 a 28 zák. čl. XXXVII/1875. Čistá hodnota majetkové podstaty, kterou stát na národní podnik převede při jeho zřízení, tvoří jeho počáteční kmenové jmění.
(3) Den, ke kterému národní podnik převezme majetek mu připadající, se vyhlásí podle § 12, odst. 3.
§ 14.
Podniky a závody, které podléhají znárodnění podle § 4, odst. 5, jednotlivě však nespadají pod ustanovení § 1, odst. 1 nebo § 4, odst. 4 a nehodí se k začlenění do některého národního podniku, může vláda na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, přenechati svazkům lidové správy nebo společenstvům výdělkovým a hospodářským (družstvům) nebo jiným osobám právnickým za náhradu připadající na takový majetek podle § 8.
§ 15
(1) Národní podnik jest povinen užívati ve firmě označení „národní podnik", i když převezme dosavadní firmu znárodněného podniku.
(2) Jiné než národní podniky nesmějí užívati označení „národní podnik“.
(3) Odpovídá-li národní podnik v podstatě některému podniku znárodněnému, může užívat dosavadní firmy tohoto podniku bez svolení jinak podle platných předpisů nutného. Stane-li se tak, je ten, komu firma dosud náležela, povinen ji změnit, nebo doplnit, aby se zřetelně lišila od firmy národního podniku.
§ 16
(1) Národní podnik se zapisuje jako firma jednotlivce do rejstříku u krajského soudu vykonávajícího pravomoc ve věcech obchodních v jehož obvodu má podnik své sídlo; má-li podnik odštěpný (vedlejší) závod, budiž také oznámen k zápisu do rejstříku u krajského soudu vykonávajícího pravomoc ve věcech obchodních, v jehož obvodu jest tento závod.
(2) V ohlášce k zápisu do rejstříku sdělí národní podnik soudu:
a) data opatření, jimž byl podnik zřízen,

b) firmu a sídlo podniku,
c) předmět podnikání,
d) způsob zastupování podniku a znamenání jeho firmy.
(3) K předložené ohlášce jest připojiti ověřený opis listiny vydané podle § 12, odst. 1.
§ 17.
(1) Na návrh národního podniku zapíše knihovní soud přechod vlastnických a jiných práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na navrhovatele s odvoláním na tento dekret.
(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně o vyznačení přechodu práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na národní podnik v jiných úředních rejstřících a seznamech (vodní kniha, rejstřík letecký, patentní a pod.).
(3) Národní podnik nepotřebuje oprávnění, která by jinak byla nutná k provozování činnosti podle jeho předmětu podnikání [§ 16, odst. 2 písm. c)] podle ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) nebo jiných živnostensko-právních předpisů. Národní podnik oznámí předmět svého podnikání úřadu (§ 145 ž. ř. a § 242 ž. z.), který jej vyznačí ve zvláštním oddílu živnostenského rejstříku. Podrobné předpisy, jakož i v jakém rozsahu platí pro národní podniky ustanovení živnostenského řádu /živnostenského zákona) ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, stanoví vláda nařízením.
§ 18
(1) Národní podniky buďtež vedeny zásadami obchodního podnikání. Stát neručí za jejich závazky.
(2) Národní podniky odvádějí přebytky svých výtěžků fondu.
§ 19
K jednotnému řízení národních podniků a podnikatelskému obstarávání jejich společných záležitostí zřídí vláda na návrh ministra průmyslu podle potřeby celostátní ústřední orgány. Na Slovensku zřídí vláda na návrh ministra průmyslu, učiněných po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, podle potřeby také oblastní orgány. O těchto orgánech platí přiměřeně ustanovení §§ 12 až 18 a 20.
§ 20
(1) Správa národního podniku přísluší představenstvu a řediteli, který mu předsedá. Působnost představenstva upraví vláda nařízením (§ 33).
(2) Ředitel vede záležitosti běžného provozu národního podniku. Není-li představenstva, není-li schopno se usnášeti, nebo je-li nebezpečí v prodlení, přísluší řediteli, aby učinil potřebná opatření; o nich je povinen podati zprávu představenstvu v nejbližší jeho schůzi.
(3) Ředitel vykonává usnesení představenstva. Má-li však za to, že usnesení představenstva je na újmu zájmů národního podniku, zastaví je a podá o tom ihned zprávu představenstvu a příslušným nadřízeným orgánům.
(4) Ředitel zastupuje národní podnik navenek.
(5) Není-li ředitele nebo je-li zaneprázdněn, vykonává jeho působnost pod osobní odpovědností náměstek.
(6) Představenstvo a ředitel spravují podnik s péči řádného hospodáře a osobně odpovídají za splnění svých povinností.
§ 21
(1) Členy představenstva (náhradníky) národního podniku jsou zástupci (zástupce) zaměstnanců, zvolení z jejich středu, a osoby jmenované ústředním orgánem, na Slovensku oblastním orgánem, vyslechnuvším svazky lidové správy a zájmové samosprávy. Volbu a jmenování členů představenstva potvrzuje ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu; potvrzení může býti kdykoliv odvoláno.
(2) Členy představenstva (náhradníky) ústředního a oblastního orgánu jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný v dohodě se zúčastněnými ministry po zájmových organizací průmyslu, pokud jde o členy představenstva (náhradníky/ oblastního orgánu, též po slyšení pověřence průmyslu a obchodu.
(3) Členem představenstva (náhradníkem) národního podniku a ústředního a oblastního orgánu může býti toliko československý státní občan, pokud vláda nepovolá výjimku Člen představenstva musí míti odborné vědomosti a zkušenosti a musí býti mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.
(3) Člen představenstva /náhradník) národního podniku a ústředního (oblastního) orgánu nesmí provozovati výdělečný podnik, jehož podnikání jest v rozporu se zájmy národního podniku nebo jeho ústředního (oblastního) orgánu. Rovněž nesmí vykonávati jinou funkci nebo činnost, které jsou v rozporu s těmito zájmy.

(5) Členové představenstva (náhradníci) národního podniku slíbí ústřednímu řediteli, na Slovensku oblastnímu řediteli, že budou svědomitě plniti svoje povinnosti v souladu se zájmy státu. Členové představenstva (náhradníci) ústředního (oblastního) orgánu slíbí totéž ministru průmyslu.

§ 22

(1) Ředitele (náměstky) národního podniku jmenuje a odvolává se schválením ministra průmyslu představenstvo ústředního orgánu po slyšení Ústřední rady odborů a příslušných zájmových organizací průmyslu. Na Slovensku jmenuje a odvolává ředitele národního podniku (náměstky) se schválením ministra průmyslu, který vyslechne pověřence průmyslu a obchodu, představenstvo oblastního orgánu, po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organizace a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ředitel (náměstek) národního podniku vzdává své funkce, bere na vědomí ústřední (oblastní) ředitel, čímž se zánik funkce stává účinným. Jsou-li v národním podniku alespoň tri náměstkové, musí býti jeden z nich ustanoven z řad jeho zaměstnanců.

(2) Oblastní ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, ústředního ředitele a příslušného orgánu jednotné odborové organizace. Prohlášení, kterým se oblastní ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, čímž se zánik funkce stává účinným.

(3) Ústřední ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení Ústřední rady odborů a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ústřední ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr průmyslu, čímž se zánik funkce stává účinným.

(4) Ředitelem (náměstkem) může býti toliko československý státní občan, který musí míti odborné vědomosti a zkušenosti a býti mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(5) Ředitel (náměstek) nesmí vykonávati zaměstnání, funkci nebo jinou činnost, která jest v rozporu se zájmy národního podniku, ani nesmí provozovati jakýkoliv výdělečný podnik, ani se na něm účastniti.

(6) Ředitel (náměstek) ústředního (oblastního) orgánu, jakož i ředitel (náměstek) národního podniku slíbí ministru průmyslu, že bude svědomitě plniti své povinnosti v souladu se zájmy státu. Na Slovensku slíbí ředitel /náměstek), národního podniku totéž pověřenci průmyslu a obchodu.

(7) Dnem slibu ujímá se ředitel (náměstek) své funkce a stává se zaměstnancem ústředního (oblastního) orgánu nebo národního podniku; jeho pracovní poměr zaniká dnem, kdy byl odvolán nebo dnem, kdy bylo vzato na vědomí, že se vzdává funkce. Nedošlo-li k zániku pracovního poměru za okolností, pro které by bylo jinak lze pracovní poměr zrušiti předčasně, příslušejí řediteli (náměstku) požitky nejméně po dobu, po kterou by náležely, kdyby byl pracovní poměr rozvázán výpovědí.

(8) Na jmenování a odvolání ředitele (náměstka) se nevztahují předpisy o spolurozhodování závodního zastupitelstva zaměstnanců při zařazování zaměstnanců na pracovní místa a o předchozím souhlasu okresního úřadu ochrany práce při sjednání a rozvázání pracovního poměru.

(9) Vláda může nařízením upraviti služební, platové a pracovní poměry ústředních a oblastních ředitelů a jejich náměstků a ředitelů národních podniků a jejich náměstků.

(10) Národní podnik ohlásí svého ředitele (náměstka) k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku. Ředitel (náměstek) má učiniti svůj podpis před obchodním soudem nebo doslati svůj podpis v ověřené formě. Za podnik se podpisuje tak, že k vytištěnému nebo kýmkoliv napsanému znění firmy podniku připojí ředitel (náměstek) svůj podpis.

§ 23

(1) Ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, může z majetkových podstat národních podniků nebo z jejich částí zříditi nové národní podniky, nebo začleniti majetkovou podstatu národního podniku nebo její část do jiného národního podniku.

(2) Národní podnik, do kterého se začleňuje majetková podstata jiného národního podniku, vstupuje ke dni převzetí v jeho závazky. Začleňuje-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik, po případě stanoví, v jakém poměru závazky na něj přecházejí.

(3) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, stanoví, které závazky přecházejí na národní podnik s částí majetkové podstaty národního podniku do něho začleněnou.

(4) Národní podnik, jehož majetková podstata byla začleněna do jednoho nebo několika národních podniků, se zruší dnem, který ministr průmyslu vyhlásí v Úředním listě.
(5) Ustanovení předcházejících odstavců platí i pro ústřední a oblastní orgány.
§ 24
(1) Ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, může zříditi národní podnik z majetkové podstaty podniků, které patří právnickým osobám, jejichž kapitálovými účastníky jsou výhradně národní podniky nebo osoby, které jednají z příkazu národních podniků; takové majetkové podstaty mohou také býti začleněny do národních podniků nebo ústředních nebo oblastních orgánů.
(2) Národní podnik (ústřední nebo oblastní orgán), do kterého se začleňuje majetková podstata podniků uvedených v odstavci 1, vstupuje ke dni převzetí v jejich závazky. Začleňuje-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik (ústřední nebo oblastní orgán), po případě stanoví, v jakém poměru závazky na něj přecházejí.
(3) Ustanovení příslušných předpisů o likvidaci neplatí, začleňuje-li se majetková podstata podniků podle předcházejících odstavců do národních podniků; právnické osoby, kterým patřily tyto podniky, zruší ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu vyhláškou v Úředním listě.
§ 25
Zrušení národního podniku (§ 23) nebo právnické osoby, které patřil podnik uvedený v § 24, zapíše soud do obchodního (firemního) rejstříku na návrh ministerstva průmyslu.
§ 26
(1) Mimo případy uvedené v § 23 zrušuje národní podnik ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, jde-li o oblastní orgán, vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Zrušení vyhlásí ministr průmyslu v Úředním listě.
(2) Zrušení podle odstavce 1 zapíše soud do obchodního (firemního) rejstříku na návrh ministerstva průmyslu.
§ 27
(2) Dojde-li ke zrušení národního podniku, jmenuje ústřední představenstvo se schválením ministra průmyslu uděleným v dohodě s ministrem financí likvidátora; zrušuje-li se ústřední orgán, jmenuje likvidátora ministra průmyslu, zrušuje-li se oblastní orgán, ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Likvidátora odvolává ústřední představenstvo se schválením ministra průmyslu, likvidátora ústředního orgánu ministr průmyslu a likvidátora oblastního orgánu ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu.
(2) Ministerstvo průmyslu ohlásí jmenování i odvolání likvidátora k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku.
§ 28
(1) Likvidátor zastupuje podstatu likvidujícího národního podniku. Obmezení jeho pravomoci nemá vůči třetím osobám právního účinku.
(2) Likvidátor má učiniti svůj podpis před obchodním soudem nebo podati jej v ověřené formě.
(2) Likvidátor znamená firmu tak, že ke znění dosavadní firmy, kýmkoliv napsanému nebo natištěnému, připojí svůj podpis s dodatkem ,,likvidátor„.
§ 29
(1) Likvidátor vede záležitosti likvidujícího národního podniku s péčí řádného hospodáře; pokud není stanoveno jinak, má práva a povinnosti správy národního podniku.
(2) Likvidátor osobně odpovídá za plnění svých povinností.
§ 30
(1) Likvidátor ukončí běžné obchody národního podniku, splní jeho závazky, vybere jeho pohledávky a zpeněží jeho ostatní majetek, pokud o něm jinak neustanoví ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí. K ukončení nevyřízených obchodů může likvidátor uzavříti také nové obchody.
(2) Likvidátor vyzve věřitele vyhláškou v Úředním listě, aby do 6 měsíců přihlásili své pohledávky. Částky nepřihlášených, sporných nebo dosud nedospělých pohledávek složí likvidátor k obchodnímu soudu.
(3) Likvidační přebytek zrušeného národního podniku odvede likvidátor fondu.
(4) Po skončení likvidace se odevzdají knihy a spisy zrušeného národního podniku ústřednímu, na Slovensku oblastnímu orgánu, jde-li o ústřední nebo oblastní orgán, ministerstvu průmyslu.

(5)Knihy a spisy zrušeného národního podniku buďtež uloženy na nebezpečném místě a uschovány po deset let od skončení likvidace.

§ 31

Vláda může podříditi ústřednímu (oblastnímu) orgánu i podniky zřízené podle jiných právních předpisů. Pokud vláda neupraví nařízením odchylně poměry takových podniků, platí o nich přiměřeně předpisy, podle kterých byly tyto podniky zřízeny.

§ 32

Ministr průmyslu může vyjmouti národní podnik z jeho organizace podle tohoto oddílu a v dohodě s příslušným ministrem odevzdati k opatření podle předpisů, které tomuto ministru přísluší prováděti. Pokud vláda neupraví nařízením odchylně poměry takového národního podniku, platí o něm přiměřeně ustanovení tohoto oddílu.

§ 33

Vláda vydá nařízením podrobné předpisy o národních podnicích a ústředních a oblastních orgánech, zejména o jejich správě, hospodaření, financování, o použití jejich zisků, o vztahu zaměstnanců k podniku, o kontrole, o odpovědnosti ředitele a členů představenstva, o výzkumnictví národních podniků a o působnosti ministerstva průmyslu v poměru k národním podnikům (statut národních podniků).

§ 34

Ministr průmyslu, na Slovensku v dohodě s ním také pověřenec průmyslu a obchodu, dozírá na podniky znárodněné a na národní podniky a oblastní a ústřední orgány a fondy (§ 36), jakož i na výzkumnictví jejich, a může jejich činnost i hospodaření kdykoliv svými nebo jím pověřenými orgány přezkoumávati. Podrobnosti upraví statut národních podniků (§ 33).

§ 35

(1) Pracovní a platové poměry zaměstnanců národních podniků a ústředních /oblastních) orgánů se řídí předpisy platnými pro zaměstnance v soukromoprávním poměru.

(2) Pokud tento dekret nestanoví jinak, nesmějí býti zásadně zhoršeny platové a zaopatřovací podmínky zaměstnanců a poživatelů zaopatřovacích platů znárodněných podniků, kteří byli v nich zaměstnáni nebo používali zaopatřovací platy v den převzetí podniku (§ 13, odst. 3).

(3) Vláda upraví nařízením pracovní a platové poměry, jakož i další pensijní zabezpečení zaměstnanců, kteří do dne převzetí podniku (§ 13, odst. 3) v něm konali službu v pragmatikálním nebo regulovaném služebním poměru.

§ 36

Majetek určený pro sociální, vzdělávací a podobné účely nesmí býti odňat svému určení. Totéž platí o sociálních, vzdělávacích podobných fondech; podrobnosti o jejich organizaci upraví statut národních podniků.

Oddíl IV

Přechodná ustanovení.

§ 37

(1) Dokud nebyl zřízen národní podnik (§ 12), jest ten, komu náležel znárodněný podnik nebo majetek, u právnických osob a jiných sdružení nebo souborů osob orgán, který jest povolán je zastupovati, povinen pod osobní odpovědností vésti jeho správu a záležitosti přiměřeně podle ustanovení tohoto dekretu s péčí řádného hospodáře. Totéž platí o národním správci ustanoveném podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. května 1945, č. 5 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů, na Slovensku podle nařízení Slovenské národní rady ze dne 5. června 1945, č. 50 Sb. n. SNR, o národní správě.

(2) Osoby povinné prozatím vésti správu a záležitosti znárodněných podniků podle odstavce 1 mají po dobu této činnosti práva a povinnosti správy národního podniku. Odpovídají za škodu, kterou způsobily svým zaviněním; je-li správou a vedením záležitostí pověřeno několik osob, odpovídají za zaviněnou škodu rukou společnou a nerozdílnou.

(3) Osoby, které jsou podle odstavce 1 povinny vésti prozatímní správu a záležitosti znárodněného podniku, mají nárok na přiměřenou odměnu z prostředků podniku, jejíž výši stanoví ministerstvo průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřenectva průmyslu a obchodu.

(4) Dosavadní zaměstnanci znárodněného podniku jsou povinni účinně podporovati osobu, které bylo podle tohoto paragrafu uloženo vésti prozatímní správu a záležitosti.

§ 38

Práva a závazky vzniklé provozováním znárodněného podniku až do dne převzetí (§ 13) patří k jeho majetkové podstatě.

§ 39

Osoby, kterým bylo podle § 37 uloženo vésti prozatímní správu a záležitosti znárodněného podniku, pokud se týče ředitel národního podniku, jsou povinni sestaviti řádný a podrobný seznam jmění (aktiv a pasiv) podniku ke dni 31. prosince 1945 a předložiti jej do 31. března 1946 ministerstvu průmyslu, na Slovensku také pověřenectvu průmyslu a obchodu.

§ 40

Právní jednání, písemnosti, podání k zápisu do veřejných knih a rejstříků a úřední úkony, potřebné k provádění tohoto dekretu, jsou osvobozeny od daní poplatků a dávek. To neplatí o obchodní činnosti, o převodech majetku nebo majetkových práv z národních podniků na osoby jiné než národní podniky a o běžných obchodech ukončovaných likvidátorem podle § 30.

§ 41

(1) Výtěžky (důchody) dosažené ze znárodněného podniku až do dne převzetí (§ 13, odst. 3) jsou součástí základu pro vyměření daně důchodové, všeobecné i zvláštní daně výdělkové a daně rentové posledního vlastníka znárodněného podniku před jeho znárodněním.

(2) Znárodněný podnik má v oboru daně z obratu a cenových vyrovnávacích částek postavení poplatníka daně z obratu až do dne, kdy o jeho převzetí bude uveřejněna podle § 12 vyhláška v Úředním listě.

§ 42

(1) Fond národní obnovy zatíží Fond znárodněného hospodářství částkou rovnající se úhradě za konfiskované majetkové podstaty v rozsahu jejich použití podle § 12, která se určí přiměřeně podle ustanovení § 8, odst. 2.

(2) Ministr průmyslu může v dohodě s ministrem financí nařídití, aby národní podniky převedly na Fond znárodněného hospodářství své vázané vklady.

(3) Vláda určí, jak se vyrovná zůstatek vzájemných nároků mezi Fondem národní obnovy a Fondem znárodněného hospodářství.

Oddíl V.

Trestní ustanovení.

§ 43

(1) Kdo se dopustí pletich v úmyslu, aby znárodnění podniku podléhajícího znárodnění zestátněním zmařil nebo zvýšenou měrou ztížil, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let a tretem na penězích do deseti milionů korun; v oboru působnosti trestního zákona zák. čl. V/1878 vysloví soud zároveň ztrátu úřadu a dočasné odnětí politických práv.

(2) Kdo poruší některé ustanovení tohoto dekretu nebo nařízení podle něho vydaných, bude potrestán, nejde-li o čin soudně trestný, okresním národním výborem pro správní přestupek trestem na penězích (pokutou) do pěti milionů korun a trestem na svobodě (vězením, z těchto trestů; pro případ nedobytnosti trestu na penězích uloží se náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do šesti měsíců. Uloží-li se oba tresty zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytný trest na penězích činiti více než šest měsíců.

(3) Tresty na penězích připadají státu.

§ 44

(1) Ukládá-li soud nebo okresní národní výbor trest na penězích zaměstnanci, zmocněnci, zástupci nebo jinému orgánu fysické nebo právnické osoby, při jejímž zastoupení byl čin trestný podle § 43 spáchán, může vysloviti, že tato osoba ručí za uložený trest na penězích rukou společnou a nerozdílnou.

(2) Tato osoba musí býti, je-li soudu (okresnímu národnímu výboru) známa, obeslána k jednání v první stolici a je oprávněná přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy.

(3) Výrok o ručení třeba pojmouti do rozsudku (trestního nálezu) a osoba tímto výrokem postižená má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení pro soudně trestný čin může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, když takový výrok nebyl učiněn. O odvolání proti takovému výroku platí totéž co o odvolání proti výroku o trestu.

§ 45

(1) Při odsousení pro zločin podle § 43, odst. 1, nebo při odsouzení pro správní přestupek podle § 43, odst. 2 k trestu na svobodě nebo na penězích přesahujícímu jeden milion korun, uveřejní se rozsudek (trestní nález) v jednom nebo několika dennáích listech určených rozsudkem (trestním nálezem) na útraty odsouzeného.

(2) Soud(okresní národní výboru) stanoví, zda mají býti uveřekněny i důvody rozsudku (trestního nálezu) nebo ejich podstatný obsah ve tnění, kteríé sám určí.

§ 46

Za odsuzujiciho trestního nálezu se lze do 15 dnů od jeho doručení odvolati k zemskému národnímu výboru, který rozhodne s konečnou platností. Odvoláni jest podati u okresního národního výboru, který nález vydal. Odvolání má odkladný účinek.

§ 47

Přestupky tohoto dekretu se promlčují ve třech letech.

Poznámka:

Z ustanovení § 36 dekretu č. 100/1945 Sb. a z ustanovení čl. IV, § 2 zákona č. 114/1948 Sb. vyplývají tato počáteční dny účinnosti jednotlivých ustanovení nynějšího znění dekretu:

a) dnem 27. října 1945 nabyla účinnost ustanovení §§ 1, 2, 4 až 18, § 15, ods. 1 a 3, §§ 16 až 19, § 20, odst. 1 až 4 a 6, § 22 odst. 7, §§ 34 až 36, § 37, ods. 2, §§ 38 až 40, § 41 odst. 1, §§ 42 až 47,

b) dnem 1. ledna 1948 nabyla účinnost ustanovení §§ 3, 14, § 15, ods. 2, § 20, odst. 5, § 21, § 22 odst. 1 až 6 a 8 až 10, §§ 23 až 33, § 37, ods. 1 a 3,

c) dnem 2. června 1948 nabylo účinnosti ustanovení § 41, odst. 2.

Ustanovení dekretu jejichž nynější znění vyplýva ze zákona č. 114/1948 Sb., provede ministr průmyslu v dohodě se zúčastneěnými členmi vlády.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.